

Lászlóffy Csaba

Ars poetica

(Ünnepnap Európában)

Költő vagyok? Kit érdekelne?
Az ember rég nem önmaga,
ha még annyit sem ér az elme,
mint bár a valuta szaga.

Hittük mindig: a humanizmus
humusz alól is feltör a
fényre. (Belzebub vár vagy Krisztus!
– mind közönséges mágia.)

Szemünket elfedte a hályog;
illúzió a hit s remény,
eltűnt időkben botorkálók:
s ha bűnként húz le, nem erény.

Európa, gyilkos hecc s métely;
hány hulla/dék/gödröt koholt.
Bomlott agyat riaszt a kétely:
az értelem csak szolga volt!

Hajlott rémítő kard s hazugság
előtt – kérdés, most mit akar,
igazat vagy *valódit*? Tudván,
a küzdelem mocskot takar.

Stábok, spiclik – kicsi/nagy banda,
zabálnak és ürítenek.
Habzó történelmi halandzsa
határolná be létedet.

Megzápult próféták, varangyok,
szókészletük másfél arasz;
meg se kell húzni a harangot,
mind saját magára szavaz.

Keserves munka volt idáig
eljutni. Ma övök a lét.
A tökély korának, úgy látszik,
fújtak megint – romlás a tét.

Valami kortalan világít,
a szellem árnyékban marad.
Valamit elsodor egy másik,
vak kannibál-gén indulat.

Szolgálatos tábornok hangja:
„Hatalmam van felettetek!”
– üvölt (elefántból lett hangya),
s fölindulnak a vesztesek.

Világ mészárszéke ma zárva.
(A nyelvedet le ne harapd.)
Mindig lesz böllér; s nagy az ára,
hogyha az áldozat te vagy.

2010. március

A J. A. Ars poeticája olyan végig, mint egy zenei mű.

Orbán Ottónál is van néhány ritmushiba:

1. szakasz 4. sor: 8 szótagot 10-re nyújt meg, de úgy, hogy a ritmus átcsap trocheusba, hangsúlyosan magyar: „a szó húsa, teste, íze, szaga” – milyen másképp hangzana, érzi a fül:

A szónak húsa, teste és szaga – ez tisztán jambikus, mint máshol.

2. szakasz 4. sor: egy szótaggal több és oda a ritmus: „a zsákból, mellyel e fényes kor lelép”

3. szakasz 1. sor: „mert viszi magával eladni a szajrét” – óriás bukfenc: három szótaggal nyúlik, nem párossal, tehát átcsap itt is ellenkező ritmikába,

2. sor: „s reményével majd mást hiteget” – 8 helyett 9 szótag, a majd fölösleges

3. sor: „hogy az ifjúság megéri azt még” – szintén egy szótag plusz és oda a *lírai* jambusok!

4. sor. Itt két szótaggal több lett a sor.

Összeolvasva: az egymással rímelő 2. és 4. sorban üti egymást – a trocheus és a jambus – és a negyedik szakaszban is elhibázott: az 1. sor tizenkét szótagos és a vele rímelő 3. sor: kilenc. Ráadásul a 3. és 4. szakaszt nehézkessé teszi a mondan-dó publicisztikailag bonyolított kifejezése is.